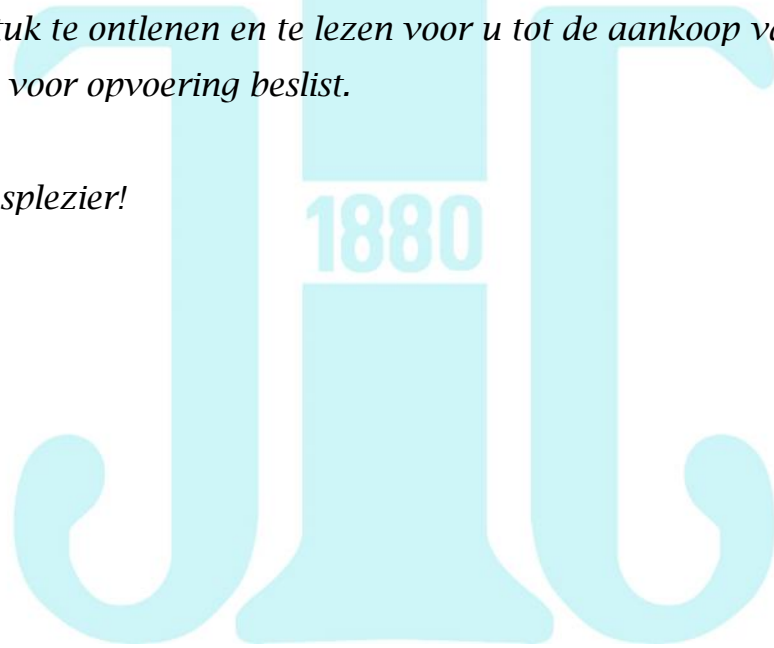

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

KAMER 3407

Een zuurzoete ziekenhuiskomedie
in twee bedrijven

1880
door

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.2983

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>KAMER 3407</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>PIERRE SOETEWY</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2008/220/25
ISBN 978-90-385-10224

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 3 heren)

SUS DE KEYSER, 73 jaar
KOEN DE KONINCK, 55 jaar
MIA, zijn vrouw, 50 jaar
JAN, hun zoon, 30 jaar
MYRIAM, zijn vrouw, 25 jaar
HOOFDVERPLEEGSTER, 53 jaar
SONJA, verpleegster, 30 jaar
WISKE, vriendin van Sus, 25 jaar
BEA, vrouw van Sus, 69 jaar

DECOR

Een klassieke tweepersoonskamer in een ziekenhuis.
2 bedden
2 nachtkastjes
2 zetels + stoelen (?)
een tafel
een kleine tv
twee deuren : één naar gang en één naar toiletruimte

OPMERKING

Om de verschillende scènes met mekaar te verbinden kan men best lichte klassieke muziek gebruiken (bijv. Operetmelodieën)

EVEN VOORSTELLEN

SUS is 73 en met pensioen, was 30 jaar trucker. Over zijn huwelijk vertelt hij allerlei verhalen, sommige echt en andere gefantaseerd, want fantaseren doet hij graag . Is nu opgenomen om geopereerd te worden voor prostaatkanker. Vertelt iedereen dat hij spoedig zal sterven, maar niemand gelooft dat... en zichzelf ? Een aangename gezellige prater.

KOEN is 55. Als zelfstandig boekhouder gaat hij met pensioen. Is geopereerd wegens maagkanker. Komt goed overeen met Sus, maar heeft problemen met zijn schoondochter. Heeft villa op Madeira waar hij zal gaan rentenieren met zijn vrouw.

MIA is ongeveer 50 en een gevoelige lieve vrouw en echtgenote.

JAN is ongeveer 30 jaar, hun zoon. Laat zich doen door zijn vrouw.

MYRIAM is ongeveer 25 jaar – erg bezig.

HOOFDVERPLEEGSTER 53 jaar. Is de jongste dochter uit een gezin van vier meisjes. Gehuwd, maar daarover zwijgt ze. Doet haar werk zeer voorbeeldig en met hart en ziel.

SONJA is ongeveer 30 jaar. Is verpleegster en doet haar werk goed. Ze praat wel 'ns graag met de patiënten.

WISKE is 25 jaar. Is de vriendin van Sus, of is ze zijn vrouw ? Erg lief en niet op haar mondje gevallen.

BEA is 69 jaar. Is dat misschien de echte vrouw van Sus ?

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 : Een vrijdagnamiddag, einde mei

(Koen ligt in bed, met een toeristische reisbrochure over Madeira, die hij waarschijnlijk al van buiten kent.. Hij luistert naar populaire klassieke muziek. Mia komt binnen)

MIA : Wat dacht ge ? Waar blijft ze nu ?

KOEN : Zoiets ja. Ge zijt verdorie bijna twee uur weg geweest ! En dat om een koffie te gaan drinken.

MIA : Het koffiezetapparaat in de cafetaria was stuk. En vermits ik daar nu al bijna twee weken een koffietje ga drinken kennen ze mij en kwamen ze zich verontschuldigen. En ik kreeg een glas witte wijn... gratis !

KOEN : Wordt er in die cafetaria ook alcohol geschonken ?

MIA : Natuurlijk. En toen ik hierboven op de gang kwam zag ik nog juist de dokter hier buiten komen.

KOEN : Ja, dat klopt. Hij is hier weeral twee minuten binnen geweest. Wat zeg ik ? Vijf volle minuten ! Weet ge waarom ? (neemt brochure) Hij zag deze brochure. En hij heeft zijn dagelijkse twee minuten gevuld met een bloemlezing over Madeira.

MIA : Madeira ? Hebt ge hem dan verteld... We hadden toch afgesproken er met niemand over te spreken. Zelfs onze Jan en Myriam mochten het niet weten. En nu begint gij er tegen een wildvreemde over...

KOEN : (geprikeld) Alstublieft hé !

MIA : 't Is toch waar...

KOEN : (luider) Oeioeioei... wat een geleuter...

MIA : Roep niet zo ! Ge weet dat ge u niet moogt opwinden.. En wat hebt ge hem precies verteld ?

KOEN : Wel... dat we daar een villaatje hebben gekocht, en dat we ons daar definitief willen vestigen. Voilà, da 's alles.

MIA : En wanneer moogt ge nu naar huis komen ?

KOEN : O, daar geeft hij geen antwoord op. Binnen twee weken of zoiets.

MIA : Maar wat hebben ze dan precies gedaan ? Of zegt hij dat ook niet ? Ik heb het al eens aan de hoofdzuster hier gevraagd, maar die zegt natuurlijk niets...

KOEN : Wel, ik heb al meerdere keren gevraagd wat ze nu eigenlijk gedaan hebben. En ik denk dat Madeira hem in een goeie bui bracht want hij heeft vandaag voor de eerste keer een serieuze uitleg gegeven. We wisten natuurlijk al dat het een soort maagkanker is. Nu heeft hij me gezegd dat het kwaadaardig gezwel bij de uitgang van de maag naar het duodenum zat. En ze hebben dat gezwel volledig kunnen wegnemen en vastgesteld dat er geen uitzaaïng was of is. Dat is een enorme meevaller. Maar dat betekent ook dat het hele geval nog lange tijd goed in de gaten moet gehouden worden. Met zesmaandelijks controles... En ik heb hem gezegd dat dat geen probleem zou worden, want dat we toch af en toe naar België zouden komen.. Voilà, nu weet ge 't. Meer weet ik ook niet...

MIA : Enfin, twee weken nog... Het einde van de tunnel komt dus misschien toch stilaan in het zicht... (een ogenblik stilte) Ja, onze huisdokter had ons gezegd dat het een goeie chirurg is... maar erg gesloten. En dat blijkt te kloppen.

KOEN : Behalve als het dus over Madeira gaat. Ik begon al te denken dat hij gekomen was om 'ns gezellig te babbelen... (stilte)

MIA : Zeg, nog altijd geen nieuwe kamergenoot ?

KOEN : Neen...

(Stilte)

MIA : Verder geen nieuws ?

KOEN : Dat zou ik aan u moeten vragen... Hier gebeurt niets... Hier gaan alleen regelmatig mensen dood, da's alles...

MIA : En wat zei hij over Madeira ?

KOEN : O, dat het een goed idee was om daar te gaan wonen..

MIA : Hebt ge hem iets over de prijs gezegd ?

KOEN : Natuurlijk niet ! Maar hebt ge er soms al met onze Jan en zijn Myriam over gesproken ? (als Mia niet antwoordt) Ja, ik zie het al. Ge hebt natuurlijk de

hele uitleg gedaan.

MIA : Nee ! Maar ik begrijp niet waarom ze't niet zouden mogen weten...

KOEN : Het zijn hun zaken niet...

(Stilte. Er wordt aan de deur geklopt – Sus komt binnen met valies)

SUS : Stoor ik ?

MIA : Neenee..

SUS : 't Is hier toch 3407 ?

MIA : Jaja...

SUS : Dan ben ik juist. (wijst bed) Da's zeker mijn bed ?

KOEN : Als ge in 3407 moet zijn is het dat inderdaad.

SUS : (zet valies ergens neer) Voilà, hier ben ik dus. Kamer 3407 hebben ze beneden gezegd. Ik heb meer dan een uur moeten zoeken. Ik wist wel dat het hier een groot gasthuis is, maar niet dat hier 3407 kamers zijn.

(gelach bij Koen en Mia)

Ik heb trap op, trap af, lift in, lift uit gemarcheerd... Ik ben dan maar terug naar 't café beneden gegaan... En daar heb ik zo'n lief jong poppemieke aangesproken. En die heeft mij het systeem uitgelegd. Blok 3, verdieping 4 en kamer 7. Simpel hé. Ge ziet dat ge met een beetje gezond verstand overal geraakt.

(gelach bij Koen en Mia)

Laat ons nu de zaak 'ns goed bezien... 't Ziet er hier wel proper uit moet ik zeggen. Wordt er hier alle dagen gekuist ?

KOEN : Absoluut !

SUS : En waar moet ik nu met mijn gerief blijven ?

MIA : (wijst toiletruimte) Ge kunt een deel in de toiletruimte zetten en een deel in uw nachtkastje. Dat moet ge zelf een beetje uitzoeken.

SUS : Jaja, dat versta ik. Is 't eten hier goed ?

KOEN : Heel goed !

SUS : De kamer is niet groot, maar de meubeltjes zijn ook niet groot.

MIA : Ge hebt hier toch een tv !

SUS : Ja, als ge dat een tv wilt noemen. Thuis heb ik er drie. Juist nog een nieuwe gekocht. Een grote. Precies een cinemadoek. Maar eigenlijk dient die voor niks, want in de slaapkamer spelen we zelf cinema ! (lacht) Verstaat ge't, madame ? Da's een mop... Een goeie hé ? (lacht – geen reactie) Maar nu heb ik mij nog niet gepresenteerd.

(Stilte)

Gijlie zijt stille mensen geloof ik hé ? Ik ook. Dat is het verstandigste. Want als ge sommigen bezig hoort...

KOEN : Inderdaad.

SUS : 't Is toch waar, hé meneer... Maar nu vergeet ik het nog. Ik heet eigenlijk Franciscus, Ludovicus, Johannes. (lacht) Een hele boterham, hé ! Maar ZO moet ge mij niet noemen ! Zeg gewoon Sus. Kort en goed: Sus ! En voor madame is dat Suske ! (lacht weer) Weer goed, hé ? Ja, ik ben soms een echte komiek ! (geen reactie – hij opent zijn valies en haalt er een grote zak uit) Weet ge, ik zal die al maar daar binnen zetten. (gaat er mee naar de toiletruimte)

(Koen en Mia bekijken mekaar en lachen ingehouden)

(terug) Voilà, de rest is voor straks. En mag ik nu weten hoe gij heet ? Of moet ik altijd "meneer" zeggen ?

KOEN : Ik heet Koen. Koen De Koninck.

SUS : De Koninck ? Da's toevallig. Ik heet De Keyser. Sus De Keyser. Allee, Koen dus! Een schone Vlaamse naam ! En hoe heet madame ? Ik veronderstel tenminste dat madame uw madame is, uw halve trouwboek bedoel ik.

MIA : Dat ben ik inderdaad. Ik heet Mia.

SUS : Mia ? Van welke heilige komt dat ? Van Madorus of zoiets ?

MIA : Van Maria denk ik. 't Is een contaminatie volgens mij.

SUS : (snapt het niet) Jaja, dat zal 't wel zijn. Een kont... kont... een kontinensie hé...
En weet ge hoe mijn wijfke heet ?

KOEN : Uw vrouwtje bedoelt ge ?

SUS : Eh... ja... eigenlijk niet... of toch wel... Het hangt er een beetje vanaf hoe ge 't begrijpt. 'k Zal u dat wel eens goed uitleggen. Ze heet eigenlijk Louisa, Catarina, Filomena. Maar ik noem haar gewoon Wiske. Dat komt beter uit. Suske en Wiske, hé ! (gelach)

MIA : Hoe oud zijt gij eigenlijk ? Als ge dat tenminste wilt zeggen ?

SUS : Natuurlijk ! Drieënzeventig, juist geworden. En mijn wijfke is er vijfentwintig..

(als Koen en Mia mekaar bekijken)

Jaja, daar verschiet ge van, hé !

MIA : En waar woont gij eigenlijk ?

SUS : Ik kom uit de Kempen, maar ik heb pas in Antwerpen een oud herenhuis uit de zeventiende eeuw gekocht en het van binnen helemaal gerestaureerd. Ja, Wiske wou dat zo en ze heeft een heel goede smaak... (lacht) Anders had ze mij niet gekozen, hé ?

KOEN : (ironisch) Da's ook een goeie... (kijkt op zijn horloge)

MIA : (ziet dat) Jaja, ik weet het. Ik moet gaan.

SUS : Toch niet omdat ik...

MIA : Neenee ! 't Gaat om mijn moeder. Ze is tweeëntachtig, maar ze moet absoluut iedere vrijdagavond naar de coiffeur.

KOEN : Ja, zo heeft ze heel wat despotische neigingen... Ze wil zeker dit weekend weer naar de zee ? Naar haar zieke zuster, die zo ziek is als gij ?

MIA : Zo erg is dat toch niet ?

KOEN : Nee ? En ik lig hier...

MIA : Ge hebt nu toch iemand om mee te praten.

SUS : Jaja, op mij kunt ge rekenen.

MIA : (bij hem) Dat zal dan maandag worden, ventje ! (zoentje)

KOEN : (mokkend) Als ge 't niet vergeet..

MIA : Dat doe ik nooit.. Dag meneer Sus De Keyser.. tot maandag ! (af)

KOEN : (bromt) Haar moeder, haar moeder... 't Is altijd 't zelfde liedje... Maar dat zal binnenkort veranderen...

(Sonja, de verpleegster komt op, ziet Sus)

SONJA : Ha, hier is dus onze nieuwe gast. (bij hem) Een beetje last gehad om uw kamer te vinden ?

SUS : Welnee ! 't Is zo simpel als twee en twee vijf is..

SONJA : Ge hebt hier al 'ns rondgekeken ? Dat is dus uw bed en hier is de toiletruimte.

SUS : Weet ik al. 't Bed is wel nogal smalletjes, hé... Maar ik ben een gemakkelijke vent en ik ga daar geen drama van maken.

SONJA : Dat is dan heel verstandig.

SUS : Jaja, een koppeke heb ik wel. En mijn vriend Koen zal mij alles wel uitleggen. Maar allee, dat moogt gij ook doen ! Hoe heet gij eigenlijk ?

SONJA : Ik ben zuster Sonja.

SUS : Zuster ? Ge ziet er toch niet uit als een nonneke !

SONJA : Dat ben ik ook niet.

SUS : Maar 't is wel een schone naam... Een schone naam voor een knappe griet.

SONJA : (ironisch) Dank u, meneer De Keyser.

SUS : Sus.

SONJA : Pardon ?

SUS : Ik heet gewoon Sus. En hoe zit het hier met het eten ?

SONJA : Normaal is dat rond vijf uur, maar door de staking van het keukenpersoneel zal het vandaag wat later worden.

KOEN : Wordt er gestaakt ? Ook door het verplegend personeel ?

SONJA : Gedeeltelijk, jawel. De normale verzorging gaat natuurlijk door maar nieuwe gevallen, zoals meneer De Keyser.. pardon, Sus, zullen moeten wachten tot maandag.

SUS : Hoe ? Tegen die tijd kan ik al lang dood zijn !

SONJA : (lacht) Zo rap gaat dat niet. En als het echt dringend wordt kunt ge ons altijd

bellen. Meneer De Koninck legt het u wel uit.

SUS : Maar maandag...

SONJA : Jaja, wees gerust. Maandag komen er een hele dag testen en proeven. (af)

SUS : Schoon wijfke, hé Koen. Zijn ze hier allemaal zo ?

KOEN : Geen idee. Zij komt hier het meest.

SUS : Ze sprak daar over proeven en testen en zo... Weet gij wat dat betekent ?

KOEN : Ik ken uiteraard uw geval niet. Zijt ge hier voor een operatie ?

SUS : Ja. Allee, dat hebben ze mij toch gezegd. En gij ? Zijt ge al geopereerd ?

KOEN : Ja. Da's al twaalf dagen geleden.

SUS : En waarvoor ? Of mag ik dat niet weten ?

KOEN : Toch wel. Maagkanker. Ze hebben er een stukje van weggenomen.

SUS : (schrikt echt) Amai ! Dat is serieus, hé !

KOEN : En uw geval ? Waarover gaat dat ?

SUS : Prostaatkanker. Ook niet om mee te lachen, denk ik. Maar volgens de specialist zijn er tegenwoordig verschillende manieren om er iets aan te doen. Maar bij mij zou het radikaalste het beste zijn. Dat is alles wegnemen.

KOEN : Alles ?

SUS : Ja, de hele klier. Het nadeel daarvan is dat ge 't zonder dat ding moogt vergeten, hé !

KOEN : Wat vergeten ?

SUS : Enfin... het bed natuurlijk. En daar was ons Wiske niet mee akkoord. Ze is nog zo jong en ze kan mij niet missen, hé...

KOEN : Wat gaat ge dan doen ?

SUS : Ja zie... Daar zullen ze nog wat proeven moeten voor doen, denk ik. Weet ge Koen, volgens mij ben ik er erger aan toe dan gij... Allee, dat van u is natuurlijk ook erg, maar gij zit niet met dat bedprobleem, hé..

(Stilte)

Ik denk dat ik het niet ga overleven, Koen... Gij staat er beter voor dan ik. Zo'n stukje maag kan volgens mij de zaak niet maken... Maar mijn stukske... da's wat anders... Ik ga dat nooit overleven...

KOEN : Zo moogt ge niet praten, Sus !

SUS : Ik ben zeker een heel pak ouder dan gij.

KOEN : Dat zegt niks...

SUS : Toch wel ! Iedere morgen als ik wakker word zeg ik tegen dat gezicht in de spiegel "verdomme Sus, ge gaat er met de dag ouder en lelijker uitzien, maar da's niks, krakende wagens gaan het langst mee" .

KOEN : Da's heel juist !

SUS : Flauwekul, Koen ! Als uw tijd gekomen is... En ik denk dat ik al een paar uur over mijn tijd ben...

KOEN : Zoudt ge niet beter afwachten tot ze de onderzoeken gedaan hebben ?

SUS : Die van maandag bedoelt ge ?

KOEN : Natuurlijk ! En ik zal u 'ns iets zeggen... Mijn tijd is nu gekomen...

SUS : (verrast) Wat zegt ge nu ?

KOEN : Welja, mijn tijd is gekomen om aan mijn siësta te beginnen.

SUS : Uw siësta ? Is dat een stuk van uw maag ?

KOEN : Bijlange niet. Dat is een middagslaapje... heel goed voor de gezondheid !

SUS : Zeg, als ik dat nu ook 'ns deed... Zo'n slaapje wil ik zeggen.

KOEN : Doe dat, Sus ! Doe dat...

SUS : (legt zich op bed) 'k Zal proberen te dromen van Wiske... of misschien van Sonja... Wie weet ?

(Overgangsmuziek – nachtlucht)

Scène 2 : Twee dagen later, een zondagavond

(Koen ligt in bed en leest in zijn "Madeira brochure". Sus kijkt naar Koen)

SUS : Gij krijgt dat boekske zeker niet uit ? Eergisteren waart ge er ook al in aan 't lezen. Dat is dus al de derde avond nu. Vrijdagavond, gisteren zaterdagavond en nu zondagavond... Een mens vergeet hier gewoon de tijd, hé... Allee, nu is 't zondag en ik lig hier nog altijd in mijn gewoon kleren.

KOEN : Mij stoort dat niet, Sus...

SUS : Neenee, maar toch... Zondag is zondag zeg ik altijd. Ik wil trouwens eens eventjes in de gang gaan kijken. Maar 'k zal mij eerst omkleden... (af in toiletruimte en even later in pyjama terug – gaat dan even in de gang kijken) 't Is hier echt stillekens ! Maar ja, zondag hé... Wiske zal naar de cinema zijn. En voor mij zal de cinema morgen beginnen, denk ik... want morgen is het maandag en dan beginnen ze met die onderzoeken, hé ?

KOEN : (nuchter) Ja, dat zou best kunnen. En trek daar uw allerbeste kostuum maar voor aan, want het eerste dat ge daar zult moeten doen is u uitkleden.

SUS : Ik geloof dat ge aan 't zwanzen zijt. Maar gij zijt hier al een paar weken, hé ?

KOEN : Zoiets, ja...

SUS : Gij kent hier iedereen, denk ik. En vindt gij ook niet dat de tijd hier voorbij vliegt?

KOEN : O nee ! Integendeel ! Voor mij duurt iedere minuut een uur.

SUS : Ja ? Voor mij niet... Ieder uur is voor mij precies een minuut... Allee, neem nu vanmiddag... We hebben de hele tijd aan 't kaarten geweest. En hoe lang heeft dat geduurd ?

KOEN : Uren en uren !

SUS : Ja ? Dat komt misschien omdat gij niet zo goed kunt kaarten als ik. 'k Zeg het nog: voor mij vliegt de tijd... Maar 't is waar, veel is er dit weekend niet gebeurd.

KOEN : 't Is inderdaad een stil weekend geweest... Helemaal geen bezoek...

SUS : Uw madame had gezegd dat ze met uw schoonmoeder naar de zee moest.

KOEN : Moest, moest... Ze had evengoed kunnen zeggen dat ze naar hier "moest" komen... Maar haar moeder... da's haar god !

SUS : (lacht) De uwe niet zeker ?

KOEN : Och, het mens is een eind in de tachtig geloof ik, en eigenlijk is ze de kwaadste niet. Mijn schoondochter... dat is een ander geval....

SUS : Serieus ?

KOEN : Gij hebt zeker geen schoondochters ?

SUS : Ik heb niemand... (herpakt zich) Buiten mijn wijfke natuurlijk... En nu ga ik toch 'ns een sigaretje opsteken...

KOEN : Wat ? Gaat gij roken ? Dat is verboden, Sus ! Dat moogt ge absoluut niet doen!

SUS : Och... 't is zondagavond. Wie gaat er nu last van hebben, tenzij gij misschien?
(steekt sigaret aan)

KOEN : Mij kan 't niet schelen. Ik heb vroeger ook gerookt, veel gerookt zelfs. Tot twee, drie jaar geleden. Maar hier is het ten strengste verboden. En daarbij, gij moet morgen een paar testen of proeven ondergaan...

SUS : Zou één sigaretje veel verschil maken denkt ge ?

KOEN : Dat weet ik niet.

SUS : Hebben ze bij u ook veel onderzoeken gedaan voor uw operatie ?

KOEN : Drie dagen voor de operatie... Het één na 't ander...

SUS : En wat hebben ze zoal gedaan ?

KOEN : O, van alles. Veel met een scan... Allee, verschillende scans.

SUS : Een scan, wat is dat eigenlijk ?

KOEN : Ja... hoe moet ik dat uitleggen ? Dat is een soort pijp waar ge moet inkruipen en dat foto's maakt van uw binnenkant...

SUS : Een pijp begot ! Daar moogt ge dan zeker niet smoren.

KOEN : Natuurlijk niet. Wat hebt ge trouwens aan roken ?

SUS : Och, 't is een gewoonte, hé. Ik smoor al zestig jaar en ik ben nog niet opgebrand. Waarom zou ik het nu nog laten ? Lang zal ik het hier toch niet meer trekken... Als ik uit die pijp maar levend uit geraak...

KOEN : Enfin Sus ! Zeg, die sigaret begint echt te stinken...

SUS : 't Is er één van ons Wiske. Die smooit alleen geparfumeerde bucht. Ik heb haar al eens gezegd dat ze gezonde sigaretten moet kopen.

KOEN : Bestaan die wel ?

SUS : Dat denk ik niet. 'k Zal u 'ns iets vertellen: als wij gaan slapen... Allee, als wij naar bed gaan wil ik zeggen... en wij zijn klaar met onze dagelijkse huwelijksverplichtingen...

KOEN : Wablieft ? Alle dagen ?

SUS : Jaja, alle vrijdagen... behalve vrijdag de dertiende... dan steken we allebei een sigaretje aan. Zij die met haar parfum en ik mijn Belga...

KOEN : In bed ? Allebei ? Dat is levensgevaarlijk, Sus ! Ge zoudt de eerste niet zijn die levend verbrandt...

SUS : Och, als we dan maar samen in brand vliegen...

KOEN : Enfin, Sus !

(Plots gaat de deur open en de hoofdzuster verschijnt – erg boos)

HOOFDVERPLEEGSTER : Wie rookt er hier ? (kijkt rond) Meneer de Koninck, is het niet? (kijkt naar Sus) Dus... gij zijt het !

SUS : (overdonderd) Nu ge't zegt... dat klopt... 'k Zal ze maar uitdoen zeker ?

HOOFDVERPLEEGSTER : En onmiddellijk ook !

SUS : (tot Koen) Wie is dat eigenlijk, Koen ?

KOEN : De hoofdzuster, Sus.

SUS : O, dat is natuurlijk wat anders... (duwt sigaret uit) Dat is zeker zoiets als een sergeant-majoor bij 't leger ? Hoe wist gij dat er hier gesmoord werd ?

HOOFDVERPLEEGSTER : De hele gang stinkt gewoon naar die stinkstokken !

SUS : Ja... 't Is een sigaret van ons Wiske... da's mijn wijfke...

HOOFDVERPLEEGSTER : Ach zo, uw vrouw rookt dus ook ?

SUS : Als een baviaan... En ik ben hier nog maar pas, ik kende de regels van het huis nog niet. Moogt ge hier niet smoren ?

HOOFDVERPLEEGSTER : Het staat overal duidelijk aangegeven. Hoe heet gij juist ?

SUS : Sus De Keyser. Maar zeg gerust Sus !

HOOFDVERPLEEGSTER : (lacht toch even) Allee, dan zit kamer 3407 vol met een Keyser en een Koninck.. Enfin, ik zal dat roken voor één keer door de vingers zien. Maar pas op, hé !

KOEN : Het is eigenlijk een beetje mijn fout, hoofdzuster. Sus moet morgen een paar scans laten maken en hij wist niet wat een scan eigenlijk is...

SUS : Voilà, dat klopt. En die scan... enfin, die pijp heeft mij zenuwachtig gemaakt en daarom...

HOOFDVERPLEEGSTER : Pijp ? Gij rookt dus ook nog een pijp ?

SUS : Neenee, maar meneer De Koninck hier...

HOOFDVERPLEEGSTER : (tot Koen) Hoezo ! Rookt u een pijp, meneer De Koninck?

KOEN : Neenee, absoluut niet, hoofdzuster.

HOOFDVERPLEEGSTER : Enfin, ge weet het nu, hé ! Gedaan met roken hier. En ik

wens u nog een goede nachtrust.. (ze verlaat de kamer)

SUS : Wat denkt ge ? Zou die getrouwd zijn ? Volgens mij is het een ouwe vrijster die nooit aan een vent geraakt is..

KOEN : Ze valt veel beter mee dan ge nu denkt, Sus. De tweede nacht na mijn operatie heeft ze een halve nacht met mij zitten babbelen. Ik weet alleen dat ze uit een groot gezin komt.

SUS : Wel, ik vrees dat ik vannacht ga dromen van die pijp... Als ik morgen alles overleef...

KOEN : Natuurlijk overleeft ge dat...

SUS : Wel, als dat zo is, beloof ik u iets.

KOEN : Ja ? Laat horen !

SUS : ... dan stop ik met smoren ! (hervat zich) Allee, dan smoor ik nog maar een pakje per dag...

KOEN : Maar enfin, Sus...

SUS : Ja, wat wilt ge ? Alle begin is moeilijk, hé ! Weet ge, ik ga nog eventjes wandelen in de hof. Misschien kan ik dat na morgen niet meer... Want tegen u durf ik het wel zeggen... Ik ben er niks gerust in, Koen... Zeg nu eens eerlijk, vindt gij niet dat ik er echt heel slecht uit zie ?

KOEN : (zucht) Vreselijk ! Ga nog gauw een sigaret smoren, maar maakt mij niet wakker als ge terugkomt, hé !

SUS : Als ik tenminste nog terug kàn komen... (af)

(Overgangsmuziek naar Daglicht)

Scène 3 : De volgende dag – maandag – vroege namiddag

(Koen ligt in bed en slaapt. Mia komt binnen met krant en gaat bij het bed zitten – stilte)

KOEN : (wordt wakker, kijkt even verdoofd, ziet dan Mia) Ha, ge zijt hier toch al...

MIA : Al ? Ik ben al twee uur hier. Maar omdat gij zo goed sliept ben ik een koffietje

gaan drinken en ik heb meteen de krant meegebracht.

KOEN : Och, dat was niet nodig. 't Is alle dagen hetzelfde...

MIA : Waar is Sus eigenlijk ?

KOEN : 't Is maandag... Hij moest vandaag verschillende testen ondergaan. Zeg, is er ondertussen nog nieuws uit Madeira gekomen ?

MIA : Nee. Moest dat dan ?

KOEN : Niet direct. Maar men ging het zwembad toch flink vergroten.

MIA : Och, dat zal dan wel gebeuren...

(Stilte)

Onze Jan heeft gisteravond nog gebeld om te vragen of ze vandaag 'ns langs mochten komen in het ziekenhuis...

KOEN : Ach zo ! Dat betekent dus dat zij hem verplicht heeft te bellen. En bijgevolg hebben ze weer iets nodig. Geld uiteraard.

(als Mia wil reageren)

't Is verdomme toch waar !

(stilte)

MIA : Als ze nu zouden komen...

KOEN : Wie ?

MIA : Alsjeblieft Koen ! De kinderen natuurlijk.

KOEN : Wat is daarmee ?

MIA : Kunnen we hen dan niet vertellen dat we iets op Madeira gekocht hebben en we van plan zijn...

KOEN : Het zijn hun zaken niet. Of beter: het is haar zaak niet !

MIA : Als ge 't niet doet voor Myriam, doe het dan voor onze Jan. En beloof me één ding: blijf alsjeblieft kalm en ga geen scène maken.

KOEN : Dat zal van hen afhangen. Maar één ding zeg ik u... als het over geld gaat, en